

ŽIVOT

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

VYZNÁNÍ MARIÍ

První svaté přijímání

**Duchovní
cvičení**

Poděkování Jirky Bůžka

BIŘMOVÁNÍ

tiráž

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ
FARNOSTI

vydává

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Lucie a Dominik Grůzovi

grafická úprava

Klára a Roman Smékalovi

web

<http://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejné, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli

O. Jiří Bůžek, Pavla
Doležalová, Míša Kaňová,
Kája Krejčí, Otec Lubor,
Václav Müller, Jakub
Oujezdcký, Jirka Sluka,
Veronika Sochorová

příspěvky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
dgruza@centrum.cz
nebo kontaktujte redakci

náklad

250ks výtisků

Milí farníci

Moc děkujeme všem, kteří přispěli do tohoto čísla našeho farního časopisu, a chceme povzbudit ostatní, kteří by rádi také přispěli. Určitě nás kontaktujte!

Také všem přejeme mnoho milostí Panny Marie v nadcházejícím měsíci, aby u vás bylo tak veselo jako u nás. ☺

Vaši redaktoři

Lucie a Dominik Grůzovi

Co nám život chystá

Hudba v mezidobí

Neděle 26.9.2010

v 9:45 účinkují: Sóla-sbor-varhany
Vojtěch ŘÍHOVSKÝ (1871-1950) ČESKÁ MŠE op.74
Stanislav K. VRBKA (1932) AVE MARIA
Josef Cyril SYCHRA (1859-1935) ZBOŽNĚ SE TI KLANÍME

Neděle 3.10.2010

v 9:45 účinkují: Bach Collegium Praha, dirigent: Jiří Mátl
Eduard TREGLER (1868-1937) MISSA JUBILAEI op.2 a jiné skladby

Neděle 31.10.2010

v 9:45 účinkují: Sóla-sbor-varhany
Eduard TREGLER (1868-1937) MISSA BREVIS C-dur op.12
O, BONE JESU op.15 č.2
AVE VERUM CORPUS op.15 č.1
Zdeněk HATINA (1941) ZDRÁVAS KRÁLOVNO op.22 č.2

Neděle 21.11.2010 Slavnost Ježíše Krista Krále

v 9:45 účinkují: Sóla-sbor-orchestr-varhany
Karel DOUŠA (1876-1944) MISSA IN F-dur op.16
Stanislav MACH (1906-1975) KRISTU, KRÁLI... op.27 č.1
Eduard TREGLER (1868-1937) AVE MARIA op.11
Alois STRÉBL (1837-1906) O, SALUTARIS HOSTIA

Od září se zase vracejí pravidelné mše svaté (jako např. dětská mše v 18:00 v úterý), nebo pravidelné modlitby za trpící atd. Také máte možnost účastnit se různých společenství. Pokud máte zájem obraťte se na našeho pana faráře.

obsah

- 1 Hudba v mezidobí
- 2 Duchovní slovo
Vyznání Marii
Děti o vnímání Pána
- 3 Růženec ve vzpomínkách
Poděkování Jirky Bůžka
- 4 První svaté přijímání
Břimování
- 5 Ministrantský tábor Olešnice
- 6 Duchovní cvičení farnosti
- 7 Duchovní cvičení rodin

Duchovní slovo

Milí zábrdovičtí farníci!

Věřím, že máte upřímnou touhu růst ve víře v Krista. Naše víra je skutečně záležitostí vnitřního růstu. Tak jako malé dítě roste a stává se dospělým, protože přijímá kvalitní pokrm, tak podobně roste naše víra, pokud přijímáme kvalitní duchovní stravu. Často jde v našem praktickém životě o to, abychom dokázali věci uchopit za správný konec. Představme si dvě staré paní, které obě žijí samy ve velkém domě, kde mají mnoho sousedů, ale žádný z nich si jich nevšímá, dokonce je arogantně přehlíží. První stará paní se v nitru zlobí na tyto nevšímavé sousedy, lituje sama sebe a uzavírá se. Její víra chřadne. Druhá stará paní ale nevidí svou osamocenost tak zúženě a nepodléhá své precitlivělosti v živé víře, že přece to nejpodstatnější je, že je i v této situaci Vzkříšený Pán, který chce věčnou záchranu i těchto arogantních a nevšímavých sousedů. Proto jim odpouští, denně se za ně modlí, zůstává otevřená a má naději, že na věčnosti uvidí ovoce svých modliteb. Chytila svou životní situaci za správný konec.

Nesmíme se bát být trochu blázny pro Krista. Opravdu věřící lidé jsou nepochopitelní pro nevěřící a sobecké lidi. Věřící se snadno vžije do nevěřícího člověka, který má různé pozemské lásky a idoly. Nevěřící je z tohoto hlediska průhledný. Ale nevěřící opravdu věřícímu nemůže porozumět, protože věřící žije z nadzemského zdroje. Považuje za bláznovství, že se někdo modlí, odpouští, přijímá svátosti nebo se nezištně stará o jiné lidi. Ale vždyť i Pán Ježíš byl považován za blázna kvůli svým vysokým mravním požadavkům. A přece Kristovo bláznovství změnilo svět, přišla nová civilizace a změnil se i letopočet. I v naší farnosti hledáme nové blázny pro Krista, kteří by se více modlili, více dělali pro druhé, popřípadě kdyby bylo nějaké nové kněžské nebo řeholní povolání.

Přejme si tedy, aby víra rostla ve všech srdcích. Člověk totiž, pokud má malou víru, nechává se splést svými city a nerozumí sám sobě. Zato člověk s velkou vírou sám sobě rozumí více.

Otec Lubor

Vyznání Marii

„Miluje Hospodina, neboť slyší hlas její prosebný, neboť nakloní k ní sluch svůj, v den, kdy Jej vyzývá!“

M moudrostí Ducha tebe nazvu
A adorací srdce nejčistšího
R radostí nevinného dítěte
I ikonou Madony a královny nebe
A archou zvanou Amen úst Božích

Krásná Maria, hádanko zvěstování
Gabriela, sluch tvůj vytříbený klenot,
ústa tvá brána křišťálová,
jíž protékají řeky proseb za nás.

Slyš lide!

„Miluji Maria!... neboť slyší hlas můj
prosebný, neboť nakloní ke mně sluch
svůj, v den, kdy ji vyzývám.“

KK

Děti o vnímání Pána

Příběh Světlo

Bruno Ferrero, z knihy Další příběhy pro potěchu duše

„Jaká světla byla v kostele?“ zeptala se učitelka náboženství dětí.

„Lustry.“

„Svíčky.“

„Malé červené světlo na oltáři.“

„Okna.“

Děti zmlkly. „Ještě něco?“ zeptala se znovu učitelka.

Jedno z dětí zvedlo ruku a řeklo?

„Oči lidí.“

Nezapomínejme na světlo, které je „uvnitř“ nás. Ať září!

Růženec ve vzpomínkách

Měsíc říjen je v církvi katolické zasvěcen Panně Marii růžencové, jejíž svátek slavíme osmého dne. Vždy mi připomíná dvě vzpomínky.

Bylo to v srpnu před řadou let. Přítel PhDr. Radovan Perka (po listopadu první ředitel pro církevní záležitosti na ministerstvu kultury) mne požádal, zdali bych se nechtěl účastnit s fotoaparátem křtu jedné z jeho dcer. Protože měl dobré kontakty s tehdejší brněnským otcem biskupem Karlem Skoupým, který se nedávno vrátil z nucené internace, měl se křest konat neveřejně v biskupské rezidenci, nikoliv v katedrále. Stanoven byl den i čas na tři hodiny odpoledne. Dostavil jsem se na Petrov o několik minut dříve. Po zazvonění domovního zvonku mi přišla otevřít řeholní sestra a ptala se, co si přeji. Když jsem ji informoval, proč přicházím, zarazila se. O žádné návštěvě nebyla informována, a v této době? Chvilí přemýšlela a pak řekla, že musím počkat, poněvadž otec biskup je v zahradě a modlí se růženec. Zavřela dveře a odešla. Zatímco jsem čekal, hlavou mi běžely myšlenky, které mne nikdy před tím nenapadly. Je letní odpoledne, většina lidí si užívá bezstarostného času dovolených a prázdnin, a v zahradě biskupství nad městem prochází pastýř a modlí se svatý růženec za své, často zatoulané ovce.

* * *

Jako v mnoha jiných katolických rodinách byla i v naší zvykem společná večerní modlitba, a pak se šlo do hajan. Jednou se mi stalo, že jsem se probudil a zastihl maminku sedět na lůžku. Na můj dotaz, proč ponocuje, mi odpověděla, že se ještě pomodlí. „Vždyť už jste se modlila,“ řekl jsem jí. „Nemůžu usnout, a tak jsem si řekla, že se pomodlím růženeček za pana presidenta Husáka. Beztak si na něj modlitbou nikdo nevzpomene.“ Byl jsem překvapen. Bylo to za totality. Proč právě za komunistu! Pak jsem si uvědomil, že maminka dostala pár korun důchodu a ve svém jednoduchém myšlení si myslela, že má prezident na tom nějakou zásluhu. Možná měla jiný důvod... Za nějaký čas došlo k Sametové revoluci a na Pražský hrad nastoupil místo soudruha disident Václav Havel. Už si nevzpomínám, od koho jsem se dozvěděl, že Gustav Husák byl před svou smrtí zaopatřen svatými svátostmi. Že by na tom měla i moje maminka svůj podíl modlitbou růžence?

Vám

Co jsme zažili před prázdninami a o prázdninách

Poděkování Jirky Bůžka

Hle, nyní přináším prvotiny plodů půdy, kterou jsi mi, Jahve, dal (Dt 26, 11, Jeruzalémská bible)

Byl jsem požádán o napsání několika slov poděkování a ohlédnutí se za svojí primicí, která sekonala v neděli 4. července v našem kostele. Dost jsem přemýšlel, za který konec to vzít, a nakonec mi pomohlo Boží slovo, které je v titulku tohoto příspěvku. Pochází původně z liturgie poděkování za úrodu, kterou měl vyvolený národ slavít, až vstoupí do zaslíbené země. Na prvním místě je oslava Boha jako dárce. Vše, co člověk může činit, vždy vyrůstá z Božího daru, naprosto nezaslouženého a nezištného, který od Boha dostane. Člověk se sice musí a má spolupodílet, ale onen dar, ona půda, darovaná zadarmo, pochází výhradně od Boha. A bez ní nevyroste nic, i kdyby se člověk rozkrájel.

Totéž se týká i svátostné milosti kněžství, jejíž první plody jsme v onu neděli v Zábřovicích společně oslavili. Právě to, co bylo podstatou této slavnosti, toto přinesení prvních plodů Boží milosti, je mnohem důležitější než pocity, které člověk měl, než to, kolik bylo liturgických kiksů či jak zapůsobilo kázání či závěrečná poděkování. ▶▶▶

►►► Milí farníci, chci tedy poděkovat na prvním místě Bohu za tuto milost, za to, co mi daroval, aby z toho vyrůstala spolupráce na spáse světa a na pokoji a štěstí lidí. A na druhém místě chci poděkovat ještě jednou vám všem, kteří jste se jakkoli podíleli (mnohým z vás přípravy ukrojily mnoho vašeho času a úsilí). Chtěl bych vám poděkovat za to, že mnoho věcí spojených s přípravou, o které jsem si dělal starosti, přišlo jakoby samo z vaší strany. Chci vám poděkovat také za krásnou rodinnou atmosféru, kterou jste vytvořili jak při mši svaté, tak při zahradní slavnosti. A chci vám slíbit, že se ze všech sil budu snažit, aby plody tohoto velkého Božího daru v mém životě stále přinášely hojný užitek.

S požehnáním

+ P. Jiří Bůžek

První svaté přijímání

V červnu letošního roku, stejně jako v minulých letech, jsme měli možnost v naší farnosti prožít spolu s dětmi první svaté přijímání. Příprava na tento den probíhala už od zimy a děti se upřímně těšily.

V sobotu před slavností přišli všichni ke svaté zpovědi a děti mačkaly v dlaních svoje papírky, aby mohly potom zažít opravdovou radost z odpuštění.

Těsně před slavnostní mší svatou probíhaly ještě poslední organizační pokyny a já jsem v duchu obdivovala p. faráře za jeho svatou trpělivost.

A pak navzdory našim starostem, obavám a rozutíkaným myšlenkám přišel zase Ježíš spolehlivě do našich životů. Teď už i naše děti mohou zažívat, jak Jeho blízkost mění věci k lepšímu.

My rodiče, kteří jsme měli na starost následující zahradní slavnost, jsme museli ještě zorganizovat některé další záležitosti. Tehdy jsme mohli zažít sílu společenství, znova jsme poznali, že jsou kolem nás lidé, kteří jsou ochotni pomoci a bez velkých řečí se pustit do práce. I to dodalo celé akci atmosféru pokoje a radosti. Tralala.

Míša Kaňová

Bířmování

Naše bířmování se konalo 4. června 2010. Ale abych začala pěkně od začátku. Naše příprava začala v září 2008 a skončila slavnostně již zmíněného 4. června. Celkem se nás připravovalo 13, a i když došlo ke konci k malým změnám, náš počet zůstal nezměněn.

A co jsme vlastně na přípravách dělali? Pan farář nám povídal nejdříve o základech víry, o desateru a celý minulý školní rok jsme se věnovali Duchu svatému. Pak následovaly dotazy a ke konci jsme se chodili modlit do kaple nebo rozjímat nad nějakým textem z Písma. Za celou přípravu jsme byli dvakrát na společné víkendovce, kde jsme nejen načerpali, ale i se navzájem více poznali.

►►► Poslední týdny před naším dnem D jsme se ještě intenzivněji modlili, připravovali a měli jsme nověnu k Duchu svatému. Někteří z nás měli strach a obavy, ale myslím, že za všechny můžu říct, že jsme se moc těšili. V pondělí 31. května jsme měli nácvik i s kmotry, no a v pátek 4. června to už bylo všechno naostro. Mši celeburoval a biřmování nám udílel mons. Jiří Mikulášek.

Myslím, že každý z nás prožíval tento velký okamžik jinak a tento prožitek nejde ani moc popsat. Ale bylo to něco velkého, co nás poznamenalo a poznamenává na celý život. Já jsem například cítila obrovskou radost a štěstí. Všichni ale doufáme a věříme, že se na nás Duch svatý projeví a my budeme mladí odhodlaní lidé, kteří se budou podílet na díle Božím tady na zemi.

PD

Ministrantský tábor Olešnice 2010

Jako již tradičně i letos se náš ministrantský sbor vydal na ministrantský tábor. Jako již tradičně i letos se cesta neobešla bez zpestření, tentokrát reprezentovaného menší výlukou a větší změnou jízdniho řádu, díky které jsme strávili zábavné dvě hodiny čekáním na autobus pod mostem v Králově Poli. Místem konání letošního tábora byla chata české tábornické unie asi dva kilometry za Olešnicí obklopená ze všech stran lesy a kravskými ohradami.

Tématem letošního tábora byl výcvik záchranářů. Ten ale, kromě obvyklých témat jako zdravotní péče, transport zraněných, přežití v přírodě atd., obsahoval i prvky spíše vojenského charakteru (pořadové, ochrana proti ZHN, střelecká příprava). Každý den proběhly (kromě ostatního programu) dva semináře, ve kterých účastníci nasbírali informace, které večer využili při psaní testu. Dobré výsledky testů byly odměňovány „peckami“ - tzn. povýšením. Ani vážná atmosféra testovací místnosti (ve kterou se vždy večer proměnila jídelna) však nezabránila některým účastníkům vymyslet vtipné odpovědi - pod otázkou „Čím se plní filtry plynových masek?“ se daly nalézt i takové názory jako „Rozžhaveným uhlím“, nebo „černé uhlí“, případně „protilátkami“. Nejlepší improvizovaná plynová maska se podle našich kluků vyrábí „z pláštěnky“ nebo „z díru na oči“, nejvyšším poddůstojníkem je „purtmistr“ a krvácení dělíme na „vnitřní, vnější a oděrkové“.

Ani při nejlepší vůli a plném nasazení vůdcovského týmu jsme rostlinu jménem „kokprhel“ v atlase nenašli, a tak jsme byli nuceni milému svobodníkovi otázku o léčivkách neuznat. ►►►

▶▶▶ Některé věci si kluci mohli vyzkoušet i v praxi, jako pobyt v zamořeném prostoru a následnou dekontaminaci, pečlivě prováděnou kýblem vody u studánky, zapalování ohně pomocí pevného lihu nebo stavbu přístřešku z cely. Vrcholem celé akce pak bylo ostré noční nasazení. I v této těžké zkoušce, ve které nikdo z účastníků nevěděl, že se jedná jen o simulované vnitřní zranění po pádu jednoho z nás z blízkého převaděče, obstáli všichni účastníci na výbornou.

Kromě hlavního tématu probíhaly hry zaměřené i úplně jinak, a tak jsme probíhali Olešnicí jednou podle fotografií, podruhé se seznamem otázek typu „kolik oken má místní řeznictví“ nebo „číslo popisné pekařství Motyčka“, na výhybně asfaltové polní cesty hráli scénku o srážce dvou aut a u ruční pumpy předváděli živé sousoší nazvané „pumpa v zimě na saních“.

O jídlo jsme se nakonec nestarali sami, jak jsme se původně trochu obávali, na pomoc nám totiž přispěchaly naše kamarádky Mária a Indoš, které se o naše žaludky postaraly tak, že byly dokonce citovány i v denním rozkaze a došlo i na povyšování za zásluhy. Celý pobyt byl provázen zpěvem písní z našeho zbrusu (tiskem vyšel jen pár hodin před tím, než jsme se vydali na cestu) nového ministrantského zpěvníku za Jankova kytarového doprovodu. Cestu zpět nám okořenil špatný odhad rychlosti, nesené zátěže a vzdálenosti k autobusu, který vyvrcholil zběsilým úprkem části důstojnického sboru za skoro již odjíždějícím autobusem.

A co si z letošního tábora odvážíme? Kromě vzpomínek, dobré nálady, znalostí o tom, kterou nohou začínáme pochodovat, a propíchaných nárameníků, hlavně důležitý doplněk ministrantské uniformy - unifikované modré baretky, které vyfasovali všichni členové tábora na prvním nástupu po příjezdu a ve kterých někteří z nich snad i spali. Článek zakončím otázkou č. 15 z prvního táborového testu: Jak se pozná, že máte správně nasazenou baretku?

Správná odpověď: (= ejěmsen odkin máv es žu ež

Jakub Oujezdský

Duchovní cvičení farnosti

Letos o prázdninách, podobně jako každý rok, proběhla dvoje duchovní cvičení naší farnosti. Jedna na Velehradu a druhá pro rodiny s mladšími dětmi v Osové Bítýšce. Oboje vedl náš pan farář Jiří Rous. Těch prvně jmenovaných jsem se zúčastnil osobně. Asi právě to se stalo důvodem prosby redaktora, abych o nich něco napsal. Jak sami jistě uznáte, psát o „ducháčích“ je úkol nelehký, podobně jako vytvořit rozhlasovou reportáž z pantomimického představení nebo natočit rozhovor během hloubkového ponoru bez přístrojů.

Duchovní cvičení, jakkoli na první pohled působí jako společná akce, ve skutečnosti jsou náročnou prací jednotlivců, kteří každý sám za sebe, v Boží blízkosti, s Boží pomocí a pod vedením zkušeného exercitátora pracují na tom, aby se Bohu více přiblížili, lépe ho poznali a dovolili mu postupně proměnit svůj život.

Nejprve pohled z venku (jak to vypadalo před ponořením):

Na Velehrad jsme po skupinkách dorazili v neděli 1. 8. 2010 odpoledne. Stejně jako v minulých letech se stal naším příbytkem na celý nadcházející týden poutní dům Stojanov. Program začal večerí. Po ní následovaly první přednášky, které jak nováčky, tak i „pokračovatele“ z dřívějších let uvedly do řádu cvičení a zahájily naše mlčení. Ticho nám pomáhalo soustředit se a zbavit se všech rozptylovačů. Měli jsme vypnout své mobilní telefony i myšlenky na práci, rodinu a vše další, co nesouviselo s duchovními cvičeními. Odhaduji, že se většině z nás podařilo rychle udělat to první; to druhé šlo hůř.

Hlavním tématem cvičení pro tento rok bylo zmrtvýchvstání Pána Ježíše. Denní společný program se skládal ze dvou dopoledních, dvou odpoledních přednášek, adorace před Nejsvětější svátostí, mše svaté a tzv. večerní konference. Mezi tím třikrát společné jídlo a po každé přednášce čas na rozjímání a osobní modlitbu. Večer bylo doporučeno zpytování svědomí.

Pohled zevnitř (ponor): Mohu popsat jen můj osobní náhled, který se pochopitelně liší od toho, co prožil a vnímal každý z dalších účastníků.

Pár myšlenek z těch, které mě zaujaly v přednáškách. (Omluva: nejde o doslovné citáty, nestíhal jsem zapisovat.)

- Víra není filosofie. Vyžaduje ztotožnění. Prožíváme život s Bohem, který se stal člověkem v každém z nás.
- Kdosi je ve mně víc než já sám. (Paul Claudel).
- Ďáblův klíč k lidskému srdci je smutek a malomyslnost. Tím si odemkne každé srdce.
- Bůh nemá jiný plán jak dobýt svět, než seslat Ducha a svět jím zapálit.
- Snáším tuto církev a čekám, až se polepší, protože i ona snáší mne a čeká, až se polepším. (Erasmus Rotterdamský).

- Celá spása závisí na víře ve vzkříšení. (S odkazem na Řím 10,9)
- Kdo si je vědom Boží lásky, stává se mimořádně schopným na ni odpovědět.
- Co nemiluješ, nemůžeš nikdy poznat. (Z myšlenek východních křesťanů)
- Zmrtvýchvstání, podobně jako vtělení, je poznáváno až následně. Nikdo další u něj nebyl.
- Jak jste nechápaví! Jak je vám zatěžko věřit všemu, co pověděli proroci! (Lk 24,25)

Velmi podnětné byly přednášky a meditace na téma setkání lidí se vzkříšeným Ježíšem: Marie z Magdaly, emauzští učedníci, rybařící apoštolové...

Postřehy:

Kaple ve Stojanově je jedno z nejnádhernějších míst na světě. Tolik duchovních zážitků a taková Boží blízkost jako tam se hned tak nenajde. Soudím tak nepřímo z chování exercitantů. Někteří jako kdyby v kapli trávili všechnen čas mimo pevný program a obětovali i kus spánku. Potkal jsem je tam kdykoliv. Bůh se dotýkal srdcí. Každého tak, jak právě potřebovalo. U mnoha modlitebníků byly tu a tam k zahlédnutí slzy. U jiných se dalo vytušit spojení s Pánem v hluboké kontemplaci. Mohl jsem jen tiše závidět ale snad to není závist, když druhému něco krásného z celého srdce přejete.

Kaple je místem prokazatelné relativity času. Budete-li chtít, aby hodina trvala jen deset minut, běžte se modlit do stojanovské kaple. Možná pak ani nestihnete včas přijít na oběd nebo přednášku.

U mne tentokrát relativita fungovala i opačně. Myšlenky se mi zpomalily tak, že než jsem se soustředil a uvolnil mysl, musel jsem už zase končit. Byl to víc zápas a čekání na Pána Ježíše než modlitba.

Krásná okolní příroda odkazovala na svého stvořitele a zvala k meditaci s Biblí pod širým nebem. Abych pro ni získal více času, vydával jsem se na svá oblíbená místa na kole a zkrátil si tak dobu přesunu.

Současně jsem tím tělu poskytl potřebný pohyb, proto pak mohla fungovat i má hlava.

Potvrdilo se mé přesvědčení, že náš pan farář je člověkem nabitým energií silněji než raketoplán před startem. Kromě přednášek (pro nás), breviáře a modliteb (pro sebe), mši a adorací (pro všechny) dokázal téměř nepřetržitě celý týden udělovat svátost smíření a duchovní rozhovory. Jiný na jeho místě by třetí den zapomněl svoje jméno a pátý den by náhle v laskavém doprovodu bíle oděných zřízenců odcestoval sanitkou, vyrazeje při tom ze sebe výkřiky: „Ještě více hříšníků, ještě více přednášek!“

Shrnutí:

Když si k bohatému duchovnímu programu přidáte pěkné počasí (pršelo jen občas) a dobré jídlo, máte představu, jaké byly letošní exercicie. Vydařily se a velký dík za ně patří Pánu Bohu, otci Jiřímu i všem, kdo se za nás modlili.

Pong

Duchovní cvičení rodin

Milí farníci a přátelé,

mám vám něco napsat o duchovním cvičení pro rodiny, které se předposlední srpnový týden konalo v Osové Bítýšce. Každý rok se tam moc těším. Těším se celý rok. Pro mě jsou největší svátky Vánoce, Velikonoce a "ducháče". Na duchovních cvičeních jsem totiž už dříve poznala a prožila, že je možné, abych se změnila. Bůh to umí.

Měli jsme obvyklý program: dvě přednášky dopoledne, jednu odpoledne, potom svačinka a společný program až do večere. Celý den zakončovala mše svatá ve 21 hodin. Většina dětí už většinou spala, a tak jsme my rodiče mohli prožívat klidnou mši svatou.

Náš pan farář Jirka měl výborně připravené přednášky. Tento rok jsme se zabývali 4.týdnem duchovních cvičení podle svatého Ignáce, takže velikonočními událostmi. Otec Jirka nám byl kdykoliv k dispozici k rozhovoru nebo ke svaté zpovědi. Moc děkujeme za to, že nás má rád, věnuje nám tolik času a práce.

Druhá věc, kterou si každoročně na našich duchovních cvičeních uvědomuji a prožívám, je společenství. Patříme k sobě a spojuje nás Duch svatý. On je mezi námi a vytváří (když mu nebráníme) dobré vztahy.

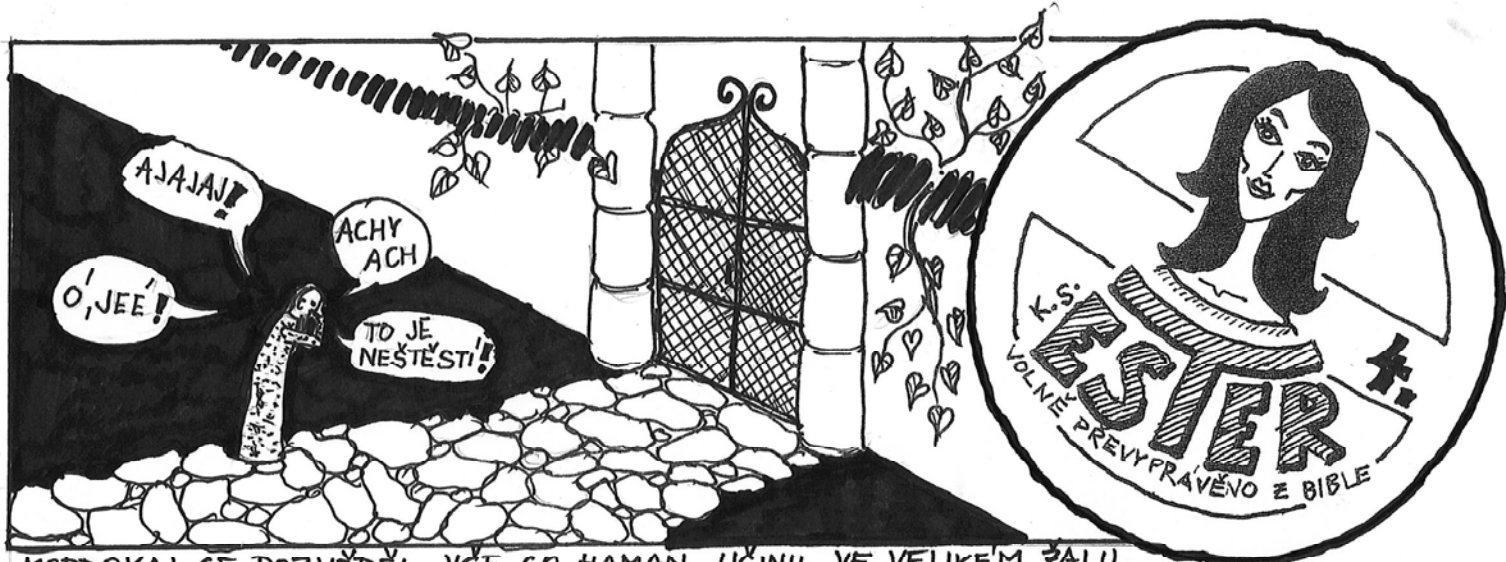
Velké poděkování patří všem, kteří dobrovolně jeli s námi pomáhat: ať už vařit a chystat svačinky nebo dělat další nekonečné práce nejen v kuchyni - Pavlo a Blanko, moc vám děkujeme. Také těm, kteří nám dali týden svého času na hlídání našich dětí (Monika, Martina, Lenka, Klárka, Kristýna, Mariánka, Maruška, Míša, Anička, Jana, babička od Holíků). "Hlídačky" měly pro děti nachystaný program. Se staršími "putovaly" po stopách jitřního poutníka do Narnie, s mladšími si neúnavně krásně hrály. "Hlídačky" byly i vzorem pro děti a staly se jejich staršími kamarádkami.

Děkuji všem, kdo se za nás modlili. Byla to důležitá podpora.

Oba naši kluci obrečeli, že musíme jet na konci týdne domů. "Ale proč maminko? Proč tady nemůžeme zůstat?"

Věřím, že to dobré, co tam bylo, neskončilo tím, že jsme se vrátili domů.

Veronika Sochorová

MORDOKAJ SE DOZVĚDĚL VŠE, CO HAMAN UČINIL. VE VELIKÉM ŽALU VYŠEL DOPROSTŘED MĚSTA A PŘEVELICE HOREKOVAL. TAK DOŠEL AŽ PŘED KRÁLOVSKOU BRÁNU...

PŘED BRANAMI JE ŽID MORDOKAJ A HROZNĚ PLÁČE

ŽJISTI, CO SE MU STALO!

HAMAN CHCE ZAHUBIT VŠECHNY ŽIDY. ESTER SE ZA NÁS MUSÍ U KRALE PŘIMLUVIT

VYŘÍDÍM TVŮJ VZKAZ KRÁLOVNĚ

VŠECHNY MUŽE I ŽENY KTERÍ BY BEZ POZVÁNÍ VEŠLI DO VNITŘNÍHO NÁDVORÍ KE KRALI, STIHNE SMRT

KDO VÍ, ZDA JSI NEDOSÁHLA KRÁLOVSKÉ HODNOSTI PRAVĚ PRO CHVÍLI JAKO JE. TATO...

POKRAČOVÁNÍ VÍV V PŘÍSTĚ